

Favu Brno 2007/2008

Oponentský posudek diplomové práce

Iveta Plná – cyklus malovaných obrazů

Studijní obor: Ateliér Václava Stratila

Tématem diplomové práce malířky Ivety Plné je estetika temnoty. Od prvního okamžiku je nám jasné, že v jejích obrazech jde o život a že jsme konfrontováni s nadrealitou klasického literárního žánru - hororem. Obrazy propojuje motiv děsivé situace, do které lze dobrovolně vstoupit, a spojnicí je rovněž pocit strachu z toho, co se vymyká lidské vůli. Cyklus obrazů a jejich náměty jsou inspirovány zejména klasickým předfilmovým obdobím hororového žánru a odkazují spíše k romantické literatuře než k němému filmu. To je zjevné z volby formátu i z ilustrativního charakteru malby. Ale nalezneme zde i filmové odkazy (spíše jen v detailech než celkovém přístupu), které jsou pro současnou malbu tak typické a přirozené.

Soubor obrazů, který by měl tvořit ve finále instalaci, je monotematický. Je složen z částí jednoho celku, kterým je místnost, dům nebo jiná uzavřená oblast. Jedná se o pohledy do zanedbaného interiéru s dřevěnou podlahou, starožitným nábytkem a opotřebovaným vybavením. Převažuje zde hnědočerná nebo hnědočervená barva, jež zde reprezentuje temnou hlubinu kdesi v podzemí, místo plození i tlení. Opuštěný dům je uzavřenou oblastí připomínající jeskyni, hrob i mateřské lůno. Mateřskost a ženskost akcentuje zvolená hnědá barva. Tento zobrazený prostor odříkání, smutku i strachu je ohrožen něčím, co přichází zevnitř i zvenčí. Zlo je ukryté jednak ve skříních, na půdě za propadajícím se stropem nebo číhá za truhlicí jako kočka, jež by mohla být lidskou bytostí proměněnou ve zvíře. Ohrožení přichází i zvenčí, ze tmy zpoza chvatně zatlučeného okna. Zlo je zkrátka přítomné všude. I v podobě všudypřítomných zlověstných stínů – tmavých bratrů světla, poukazujících na nevědomou stránku života. Hodiny se zatnutou sekerou nám připomínají jeho pomíjivost. (...u E.A.Poea doprovází zvuk kyvadlových hodin hosty tančící vstříc smrti).

Záměrem autorky bylo vytvořit z obrazů instalaci, kterou bohužel v tomto okamžiku nemohu posoudit, protože její podobu nebo model neznám a vlastně ji ani pro hodnocení nepovažuji za důležitou. Podoba instalace je zřejmě variabilní a bude se podobat tomu, co Iveta prezentovala jako svoji bakalářskou práci – tedy spíše půjde o plochou obrazovou kompozici nebo dočasný model, který se časem stejně rozpadne.

Vzhledem k dobře zvolené tématice a jejímu podání, považuji tuto práci za velmi originální a autentický příspěvek k současné malbě. Vnímám ji jako potřebný vzorník smyslových kódů strachu, svěží zdroj pochmurné imaginace a hodnotím ji známkou výborně.

Hodnotil: MgA. Michal Pěchouček
V Praze 8.5.2008

Michal Pěchouček